

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ (Ιω. 1, 44-52)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Άγιο Χαράλαμπο Πρεβέζης, στις 3/3/1996)

Η ουσία της Ορθοδοξίας

Σήμερα είναι η Κυριακή της Ορθοδοξίας. Για την Κυριακή της Ορθοδοξίας, ένας σύγχρονος Άγιος λέγει: «Να την αγαπάτε και να την τιμάτε την εορτή της Ορθοδοξίας, σαν την Κυριακή του Πάσχα»

Ερώτημα:

Γιατί; Τι είναι η Κυριακή της Ορθοδοξίας;

Η απάντηση είναι:

Ορθοδοξία είναι ο Χριστός. Η Κυριακή της Ορθοδοξίας είναι μήνυμα περί του Χριστού.

Μα εμείς ξέρουμε, ότι την Κυριακή αυτή εορτάζουμε την αναστήλωση των αγίων εικόνων. Είναι ένα δεύτερο σημείο αυτό.

Η ουσία, της Κυριακής της Ορθοδοξίας, είναι:

Κήρυγμα και μήνυμα για τον Χριστό. Ποιός είναι ο Αληθινός Χριστός.

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο τι έλεγε ο Φίλιππος στο Ναθαναήλ; «Ευρήκαμε τον Μεσσία. Είναι ο υιός του Ιωσήφ, ο από Ναζαρέτ». Και όταν ο Ναθαναήλ έκπληκτος, απορούσε πώς ο Χριστός γνωρίζει τα βάθη της καρδιάς του, άκουσε τον ίδιο τον Κύριο να τον διαβεβαιώνει: «Μόνο γι' αυτό, που σου είπα πιστεύεις;». «Απ' άρτι» από εδώ και στο εξής, θα βλέπετε τους Αγγέλους του Θεού, να αναβαίνουν και να καταβαίνουν επί τον Υιόν του ανθρώπου· γιατί ο Χριστός είναι το κέντρο του κόσμου. Ο Χριστός είναι ο δημιουργός του κόσμου. Ο Χριστός είναι ο Θεός της Δόξης, που για μας, και για την σωτηρία μας, έγινε άνθρωπος, ή όπως καλλίτερα το τονίζουμε μέσα στο τροπάριο της σημερινής εορτής: «βουλήσει ηυδόκησε σαρκί ανελθείν εν τω Σταυρώ».

Το ηθέλησε. Δεν το έκανε με το ζόρι. Το έκανε με όλη Του την καρδιά, ότι

κατέβηκε στην γη, έγινε άνθρωπος, και ανήλθε στο Σταυρό, για να σώσει εμάς, «εκ της δουλείας του εχθρού» Από αγάπη για μας!

Εικονομαχία: Αίρεση και παραφροσύνη

Τον Θεό, επειδή είναι Δημιουργός, Κύριος, Παντοκράτωρ, μισθαποδότης, και έχει το δικαίωμα και την δύναμη, να απολέσει στο πυρ και στην αιώνιο καταδίκη, εκείνους που δεν σεβάστηκαν το άγιο θέλημά Του, το Θεό αυτό, τον τρέμουμε. Είναι φυσικό να τον τρέμουμε. Και στην παρουσία Του, στην σκέψη Του, στην ανάμνησή Του, να θέλουμε να σκύψουμε το κεφάλι μας χαμηλά, και να επικαλεστούμε το έλεός Του.

Όμως, ο Θεός αυτός, ο Παντοκράτωρ Κύριος, δεν είναι, απέναντι ημών των ανθρώπων, αυστηρός κριτής, Κύριος και Δεσπότης. Αλλά είναι τόσο φιλόανθρωπος, ώστε έγινε άνθρωπος για μας, πόνεσε για μας, σταυρώθηκε για μας, και κατέβηκε στον Άδη για μας. «Βουλήσει ηυδόκησε σαρκί ανελθείν εν τω Σταυρώ». Για να σώσει αυτούς που έπλασε, τα πλάσματά Του, εμάς, από την δουλεία του εχθρού!

Εκείνον που σε αγαπάει, και για την αγάπη σου, για χάρη σου, κάνει θυσίες, θέλοντας και μη τον αγαπάς και εσύ.

Γιατί αγαπάμε τον πατέρα μας;

Γιατί αισθανόμαστε ότι έκανε, πολλές θυσίες για μας.

Γιατί αγαπάει ο πατέρας τα παιδιά του; Γιατί τα γέννησε, είναι δικά του, και γιατί όλη του την ζωή, δεν έπαψε να κάνει θυσίες πολλές γι' αυτά.

Και όσο περισσότερες θυσίες, έκανε ένας πατέρας για τα παιδιά του, τόσο περισσότερο εκείνος αγαπάει τα παιδιά και τα παιδιά εκείνον. Με το αποτέλεσμα, εάν αισθανθεί ο πατέρας, ότι έχει μακριά του τα παιδιά του, και δεν τα βλέπει, λαχταράει η ψυχή του. Και σε κάθε του βήμα, πατέρας και μητέρα, αναστενάζουν με την σκέψη, «πώς άραγε είναι τώρα τα παιδιά μου;» Μερικοί μάλιστα, όταν δεν τα έχουν κοντά τους, έστω για τις λίγες ώρες που φεύγουν από το σπίτι, βάζουν στο αυτοκίνητό τους και στο γραφείο τους, τις φωτογραφίες των παιδιών τους. Και αν τους ρωτήσεις:

-Ποιά είναι αυτά τα προσωπία;

Θα σου πουν:

-Τα παιδιά μου! Είναι τα παιδιά μου! Θέλω να τα βλέπω συνεχώς!

Να πάμε και σε ένα άλλο παράδειγμα:

Αισθάνεται ένας άνθρωπος, ένα σύνδεσμο με μια κοπέλα, ή μια κοπέλα με ένα άνθρωπο. Και σκέφτεται να τον πάρει για πάντα, και να την πάρει για πάντα στην ζωή του σύζυγό του. Και τι βλέπουμε σ' αυτούς τους ανθρώπους; Συνεχώς σκέπτονται το πρόσωπο εκείνο, το αγαπούν με όλη την καρδιά τους, και θέλουν να είναι συνεχώς, και σωματικά και ψυχικά και πνευματικά, κοντά του.

Όποιον αγαπάει ο άνθρωπος, έτσι τον θέλει, κοντά του. Και στην σκέψη του λαχταράει, και στην όψη του χαίρει, και όταν βλέπει φωτογραφία του ή εξεικόνισμα του, σκιρτάει η καρδιά του.

Πώς είναι δυνατόν αυτό να γίνεται για όλα τα άλλα, για τις μεταξύ μας σχέσεις, και να μην γίνεται για τον Θεό;

Η Αγία Γραφή, και οι Άγιοι Πατέρες στα βιβλία τους, λένε, ότι τον Θεό, πρέπει να Τον σκεφτόμαστε, όσο μπορούμε περισσότερο. Και επειδή πρέπει να Τον αγαπάμε και Τον αγαπάμε γι' αυτά που έκαμε για μας, πρέπει να έχουμε την διάθεση, σε κάθε στιγμή να γονατίζουμε και να Τον ευχαριστούμε. Να Του δείχνουμε την αγάπη μας και την λατρεία μας!

Δεν γονατίζουμε ενώπιον του Θεού κάθε στιγμή σωματικά, αλλά γονατίζουμε, πάρα πολλές φορές πνευματικά, όταν θυμηθούμε την δόξα Του και την καλοσύνη Του και την φιλανθρωπία Του. Γιατί λέει η ψυχολογία και είναι γενική παρατήρηση όλων των ανθρώπων ότι: «Τα μέσα και τα έξω, εκείνα που θέλουμε να βλέπουμε και εκείνα που έχουμε μέσα στην καρδιά μας, είναι τόσο πολύ στενά συνδεδεμένα, που δύσκολα μπορεί κανείς να τα ξεχωρίσει». Την παρατήρηση αυτή την έκανε και ένας μεγάλος, σοφός ψυχολόγος, της σημερινής εποχής αλλά αυτό δεν έχει σημασία γιατί δεν είπε κάτι που δεν το ξέραμε.

Γι' αυτό αδελφοί, χρειάζονται οι Άγιες εικόνες.

Και γι' αυτό ήταν παραφροσύνη, το ότι μερικοί, θεώρησαν τις εικόνες, βλάβη για την θρησκεία, και θέλησαν να τις βγάλουν από την ζωή της εκκλησίας.

Οι εικόνες φέρνουν τον Χριστό στη καρδιά μας

Ο Άγιος Στέφανος ο Ομολογητής ο Νέος, όταν προσεκλήθη από τον εικονομάχο Αυτοκράτορα, Κωνσταντίνο τον Ε', που ονομάζεται και Κοπρώνυμος και τον ερώτησε, γιατί τιμάει τις Άγιες εικόνες, έβγαλε ένα νόμισμα από την τσέπη του και του λέει:

-Βασιλιά μου, τίνος είναι αυτή η φάτσα, που έχει επάνω το νόμισμα;

-Δική μου, λέει ο Αυτοκράτωρ. Ήταν το νόμισμα δικό του.

Το έβαλε κάτω ο Άγιος το νόμισμα, και το πάτησε με το πόδι του. Πάτησε πάνω στην φάτσα του Αυτοκράτορος. Και ο Αυτοκράτωρ έγινε θηρίο, από την οργή του. Υπήρχε, άλλωστε νόμος που έλεγε: Αν προσβάλλει κανείς την εικόνα του Αυτοκράτορος, εκτελείται. Δεν έχει σημασία αν σήμερα, όποιος προσβάλλει τον ανώτατο άρχοντα του κράτους πάει στην φυλακή και δεν εκτελείται. Πάντως τιμωρείται.

Του λέει, λοιπόν, ο Άγιος Στέφανος:

-Γιατί θυμώνεις βασιλιά μου; Εγώ δεν επάτησα εσένα, μια καρικατούρα πάτησα, ένα σχεδιάκι πάτησα.

Αλλά, επειδή ο βασιλιάς είχε θυμώσει στα γερά και διέταξε να τιμωρηθεί, όπως επιβάλλει ο νόμος, του είπε:

-Καλά! Την φάτσα τη δική σου την σέβεσαι. Την εικόνα του Θεού δεν την σέβεσαι; Είναι λογική αυτή;

Η λογική αυτή, είχε ξεχαστεί, από τους εικονομάχους εκείνη την εποχή.

Μια άλλη γυναίκα, όταν την οδήγησαν στο μαρτύριο, γιατί προσκυνούσε την εικόνα του Χριστού, την είδε ένας δήμιος να κρατά μια μικρή εικονίτσα του Χριστού στα χέρια της. Της είπε ειρωνικά:

-Λοιπόν; Τον Χριστό στην χούφτα σου Τον έχεις;

Απάντησε εκείνη, πανέξυπνη γυναίκα και αγία, που τα είχε όλα σωστά βαλμένα μέσα στην καρδιά της.

-Τον Χριστό στην καρδιά μου. Την εικόνα Του στην χούφτα μου. Και τον Σταυρό στο στήθος μου. Για να θυμάμαι, όλο και περισσότερο, Εκείνον που έχω στην καρδιά μου. Από τα έξω, να πιέζομαι και να ενισχύομαι, να μην ξεχνάω ποτέ, εκείνο που πρέπει να έχω μέσα μου, στην καρδιά μου.

Γι' αυτό λέγεται Κυριακή της Ορθοδοξίας, η Κυριακή αυτή.

Γιατί έχοντας υπόψη η Εκκλησία μας πώς μας δημιούργησε ο Θεός, την πλάση του Θεού· που έκανε τα «έσω» και τα «έξω», απόλυτα και στενότατα συνδεδεμένα, για την αγάπη, και για την λατρεία, και για την ευχαριστία, και για την ευγνωμοσύνη προς τον Χριστό, τον Θεό, Κύριο Σωτήρα και Λυτρωτή μας, όρισε ότι πρέπει να τιμώνται οι Άγιες εικόνες. Και γι' αυτό ψάλλουμε σήμερα: «Χαράς επλήρωσας τα πάντα, ο Σωτήρ ημών, παραγενόμενος εις τον κόσμον, ίνα σώσεις τον κόσμον». Χαράς επλήρωσας τα πάντα Σωτήρα μας, όταν βλέπουμε την Άγια και Άχραντη εικόνα Σου, και όταν Την προσκυνούμε!

Ας βάλλουμε το μήνυμα της Κυριακής της Ορθοδοξίας, στην καρδιά μας.

Το μήνυμα είναι:

Χριστός! Είναι ο Πατέρας, ο Δημιουργός, ο Ευεργέτης.

Και για να Τον αγαπάμε, και για να Τον τιμάμε, για να Τον βάζουμε πιο βαθιά μέσα στην καρδιά μας, πρέπει και με τα βλέμματα του σώματός μας, να Τον αναζητούμε όλο και περισσότερο.

Και γι' αυτό είναι απαραίτητο να έχουμε στα σπίτια μας, στα πράγματά μας, στα αυτοκίνητά μας και παντού, την άχραντη εικόνα τού Σωτήρος μας Ιησού Χριστού. Για να τον θυμόμαστε συνεχώς και να μας βοηθεί. Αμήν.